

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

Num. LVII. Laurentius Alterius Romanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

Num. LVII.

LAURENTIUS ALTE- RIUS ROMANUS.

LAurentius titul. S. Agathæ Gothorum Cardinalis de Alteriis in Urbe orbis Principe natus est anno 1671. 9. Junii. Qui cum à Majoribus sanguinem longè illustrissimum hauserit, eximiarum tamen virtutum suarum splendore fulgidissimam Alteriorum gloriam magis adauxit; nec intra Solius Italiae limites stirps inclyta hærebat; verùm etiam in Galliâ latè propagabatur, ubi quidam Magni Nominis ex Alteriis fuit, quem militaris virtus ad summam castrorum præfecturam apud bellicosam gentem evexerat. Verùm stirps illa per Galliam celebratissima exaruit; nec in Italiâ mitiorem fortunam experta fuisset, nisi in hunc hiatum, quem mors invida faciebat, inclyta Paulucciorum familia, Alteriorum nomine assumpto, ut postea dicemus, suscepisset. A nemine tamen unquam ante eam diem stirps illustrior reddi visâ, quàm à nobilissimo fratrum pari Joanne Baptista & Æmilio Alteriis. Uterque à laudatissimis parentibus prorsus admirandas virtutes hauserat; nam pater Laurentius Alterius nobilibus factis, vitæ integritate, morum maturitate, ac pietate in Deum ac pauperes in urbe clarissimus evaserat; nec minùs Victoria Delphinia mater spectatissimæ Virtutis ac sanctimonix foemina erat, soror Flaminii Delphini, cujus militaris gloria in bello belgico in oculis Europæ enituerat. Horum itaque primigenus filius Joannes Baptista in Collegio Romano, post Grammaticam, Humaniores literas, Rhetoricamque, Philosophiæ ac Theologiæ (quarum positiones publicè propugnauerat) studio excellenter & sedulo vacaverat. Postea inter seminarii Romani nobiles cooptatus, ingenii sui felicitate, quo nemo coequalium potior habebatur, reliquos omnes literis ac disputationibus longissimè superabat. Tum datâ juri Civili & Canonico operâ (in quo Doctoris Lauream annum agens XXIII. approbantibus Roberto Cardinale Bellarmino & Petro Alagona S. J. Theologo suscepit) à Paulo V. Pontifice Maximo anno 1613. in Basilicâ Vaticanâ cum Theologali præbendâ sacerdotio fuerat insignitus, Joannes Baptista licet juvenis eandem provinciam cum laude administrabat: sæpè sapius Evangelii præco publicas conciones in primariis urbis templis ad populum habebat: Hinc Urbanus VIII. Princeps in virtutum cultores attentissimus simul ac munificentissimus eidem an. 1624. Camerinssem Ecclesiam ultro committebat. Non multò post Sacræ Pœnitentiæ sigilli Custos denominabatur, inde sex Episcopatum supremi Ordinis sacrosancti senatus Apostolici Visor, ut dicunt, actualis renunciabatur: demum sacrâ Purpurâ anno salutis 1643. summâ urbis lætitiâ, de Republicâ optimè meritis cohonestabatur. Episcopatum Camerinssem Cardinalis factus in favorem Æmilii fratris dimiserat; sed Tudertinam Ecclesiam ab eodem Urbano paulò post regendam suscepit. Anno 1654. ad invisenda Apostolorum limina juxta Sacrorum Canonum leges ex Tudertinâ Urbe Romam se conferebat. Sed Narniâ subitâ tactus Apoplexiâ die XXV. Novembris ad Superos evolabat. Innocentium X. per dies duos supra quadraginta morte præcesserat, cum communis persuasio & populi rumor, eum in Pontificem post Innocentium X. eligendum assereret; sed sacrâ Triplicem Thyram, quam Mors invida, fors luctuosa Joanni Baptiste Alterio subtraxerat, Fratrum alteri Æmilio Virtus, Nobilitas, & sacrorum senatorum favor conferebat. Æmilius iste sub Urbano VIII. Pontificius Nuntius Neapolim ibat. Alexander VIII. in Poloniam miserat. Sub Innocentio X. temporum calamitatem inoffenso pede transibat. Clemens IX. anno 1669. Cardinalatu insigniebat. Et statim ac Cardinalis dictus est, Clemente IX. è vivis sublato Cathedram Petri ascenderat, Clementis X. nomine in honorem Antecessoris, cui sua omnia in acceptis referebat, assumpto. Hic Regimine planè felicissimo orbem beaverat; & quandoquidem is ex primâ illa Alteriorum familiâ ultimus erat, in occiduo hoc sole defixus hærebat Romanus Orbis. Is sanctuarium templi B. Mariæ Majoris

jōris ab antecessore suo inchoatum a. 1672. perfecerat. Cū summā annōnæ penuriā Roma laboraret, eidem effusissimis charitatis visceribus subveniebat. Ne sua in terris Gloria & debitus honor sanctitatis syderibus deesset, quinque Beatos in Sanctorum Album retulit: Sanctum Pium V. Pontificem Maximum, Sanctum Cajetanum Theatinorum Fundatorem, S. Ludovicum Bertrandum ex Ordine Sancti Dominici, S. Franciscum de Borgia Societatis Jesu Generalem, & S. Margaritam Scotiæ Reginam. Ut Romanos portus cunctis nationibus magis magisque aperiret, tributa quædam navibus, ad portum Civitatis Veteris appellentibus imposita, magnificè remisit, suis commodis neglectis, ut populorum utilitatibus prospiceret. Hungaria iniquis vigilantissimi Antistitis curas distinebat, haud ignaro, ejusmodi civiles in eo regno turbines, plerumque in turcici belli velut sedimentum desinere; cū itaque in ejus Regni fluctuantem tunc equidem statum solerti curâ intentus esset, non desuere è Germanis Authoribus quidam, qui suarum sectarum homines per Hungariam innocentes Metellis proclamarent; contra integerrimum Antistitem arguerent, quod ejus instinctu immitiùs à Leopoldo Imperatorum Maximo adversus Hungaros processum fuerit; sed illi qualescunque sint, pessimæ certò causæ Patroni, meminisse debuissent, quod decantatissima Cæsaris Leopoldi Clementia an. 1674. ducentos triginta & sex ministros diversarum sectarum liberos dimiserit, qui à regis Pisonii Judicibus, quorum pars è Protestantibus, pars è Catholicis Episcopis ac fisci consiliariis delecta fuerat, avertæ prodicionis convicti fuerant; qui omnes, ut vitam servarent, recantilenam cantabant; quorum etiam nomina in Pisoniensi Cartophylacio hodie dum exstant. Denique Clemens Alterius, surpe Alteriorum deficiente, Casparum Pauluzium, Sororis suæ Lauræ Alteriæ maritum, in suum adoptavit. Ejus Patrem Angelum Pauluzium Pontificiis triremibus archithalassum præfecerat. Casparis Patrum Albertum S. R. E. Cardinalem inter primæ admissio- nis principes habebat, ejusque consiliis in gravissimis sacra Republicæ causis utebatur. Is Albertus in spem veniebat, post Innocentii XII. mortem Cathedram Petri conscendendi; verum integro biennio ante Innocentium XII. fato præreptus, spem de se conceptam unâ sepelebat. Caspari Pauluzzio de Alteriis filius progignebatur Æmilius Alterius, Dux de Montareno, qui in matrimonium duxit Constantiam Augustini Principis Chiffi filiam, alter filiorum est Laurentius Alterius Eminentissimus noster Purpuratus, de quo hic sermo. Est is Romanæ gemma nobilitatis, Principum amor, civium delitiæ, immo Cynosura voluntatum. In fronte dignam Principe sapientiam exhibet, oculis prominet ingenii vigor, ore fundit oracula, manu beneficia dispenfat, & magnarum cogitationum capacissimâ animâ grandia consilia excoquit. Necdum adolescentiam egressus, virilia spirabat, & virilem ætatem consecutus, supra virum eminuit. Planè statim ac è studiorum Palladio egrediebatur, meritis ætatem prævenientibus, Pontificis Camerarium agebat, ut probatâ nemini non egregia indole, cum prima lanugine purpuram ab Urbano VIII. anno 1691. obtineret. Postea apud Urbinates Legatum cū ageret, excelsæ sapientiæ, suavissimæ comitatis, & effusissimæ in cunctos beneficentiæ laudibus insigniter inclaruit. Anno 1716. Hic princeps maximo Romanæ Urbis luctu graviter decumbebat; verum Sacra Roma, ut tam grande depositum servaret, suis ad Deum precibus, obtinuerat. Iis tamén, quæ ponè insequabantur temporibus, Principi Alteriorum familiæ continuatis funeribus Libitinæ litandum erat; credo ut invictissimus adversus domesticas has clades Eminentissimi Cardinalis animus, ceu fulgidum in ignibus aurum liquidius probaretur. Vidit & magnanimâ fortitudine tulit an. 1720. elatos geminato funere illustrissimos Parentes Casparem Pauluzium, & Lauram Alteriam; id solum in tanta acerbitate solatio accidit, quod non unâ efferrentur virtutes, quas in nobilissimo hoc conjugum patri admirabunda Roma suspexerat. Anno abhinc ad tumulum ibat Æmilius Alterius, Dux Montareno, Eminentissimi Purpurati Germanus frater, qui ductâ ex Principe Chiffiorum familiâ Constantiâ virtuosissimâ matronâ; nec minus Barberinis, Borromæis, & nobilissimis quibusvis Romanis proceribus cum Principe Alteriorum familiâ affinitatum fœderibus innexis, pene integram Romam in luctus, & pullatas vestes converterat. Mense Septembri ejusdem anni Eminentissimus Cardinalis Antonium, & Joannem Baptistam Althérios Pontifici Innocentio XIII. sistebat, Sacros ejus pedes deosculaturos. Hic multam felicitatem Illustrissimæ huic fratrum Triadi apprecabatur, & Sacra Benedictione beatos à se dimittebat. Nec minus Integra Roma, tantorum civium dotata gloria, vitam, felicitatem, & perennitatem Alteriis principibus, utpote Sacra Republicæ per tot sæcula fortissimis Atlantibus, acclamat; præsertim in Eminentissimo nostro Purpurato Laurentio de Alteriis firmissima latera agnoscit, quæ integro Orbis Orthodoxo sustendendo paria censeantur: & vivida ætas, rara in paucis sapientia, ac singularis integritas spem confirmant.